

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1212/2024
11.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., као правног следбеника тужиоца сада пок. ВВ, бив. из ..., ГГ из ... и ДД из ... као правних следбеника сада пок. ЂЂ, бив. из ..., чији је заједнички пуномоћник Марко Савић, адвокат из ..., против тужених ЕЕ и ЖЖ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Милица Зекљевић адвокат из ..., ради утврђења обима заоставштине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2673/23 од 16.08.2023. године, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2673/23 од 16.08.2023. године у делу којим је одлучено о тужбеном захтеву према туженој ЕЕ.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2673/23 од 16.08.2023. године у делу којим је одлучено о тужбеном захтеву према туженој ЖЖ.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2673/23 од 16.08.2023. године одбијена је жалба тужилаца као неоснована и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 2638/20 од 22.02.2023. године којом је одбијен тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да заоставштину покојног ЗЗ бившег из ... чини новчано потраживање према туженој ЕЕ на име валоризованог улога са затезном каматом од 01.09.2014. године у износу од 49.065 евра и дуга од 2.000 евра без валоризације са затезном каматом од 11.09.2014. године у износу од 2.830 евра, односно у укупном износу од 51.895 евра и новчано потраживање према туженој ЖЖ на име дуга у износу од 3.000 евра без валоризације са затезном каматом од 11.09.2014. године у износу од 4.245 евра као неоснован и обавезани тужиоци да туженима на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 765.321,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка која

је учињена у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) и оценио да је ревизија тужилаца у делу којим се побија одлука о одбијању тужбеног захтева у односу на тужену ЕЕ није дозвољена, али није основана, док ревизија тужилаца у делу којим се побија одлука о одбијању тужбеног захтева у односу на тужену ЖЖ није дозвољена.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Супротно наводима ревизије другостепени суд је приликом одлучивања о жалби овде тужилаца прихватио оцену првостепеног суда о изведеним доказима и дао разлоге због чега у поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, а наводима ревизије да се о садржини доказа различито наводи у одлуци другостепеног суда од саме садржине доказа указује се на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП која није разлог из кога се ревизија може изјавити, сходно одредби члана 407. ЗПП.

Према чињеничном утврђењу, тужиоци АА и ВВ су браћа, а сада ЂЂ сестра 33 који је преминуо ..2010. године. Његова заоставштина расправљена је решењем О 13110/11 од 28.10.2013. године тако што је утврђено да је сачињава ванкњижно право својине на стану бр. 4 од 48 м² у приземљу стамбене зграде у Улици ... бр. ..., новчана девизна средства на два рачуна код „Еurobank EFG“ Београд и новчана средства на текућем рачуну и девизном рачуну код „Комерцијалне банке“ Београд и за наследнике на тако утврђеној заоставштини по законском основу наслеђивања оглашена су браћа оставиоца ВВ и АА и сестра оставиоца ЂЂ, сви са уделом од по $\frac{1}{4}$ идеалних делова, као и сестричине оставиоца по покојној сестри ИИ, ЕЕ и ЖЖ овде тужене са уделом од по $\frac{1}{8}$ идеалних делова. Допунским решењем О 6879/15 од 28.09.2016. године расправљена је накнадно пронађена заоставштина коју сачињава право својине на непокретностима ближе описаним у изреци тог решења и за наследнике оглашени браћа оставиоца ВВ и АА и сестра ЂЂ са по $\frac{2}{8}$ идеалних делова и сестричине по покојној сестри ИИ, ЕЕ и ЖЖ са по $\frac{1}{8}$ делова. У белешкама које је покојни 33 водио о разговору на породичном ручку 02.07.1990. године код сестре ИИ и зета ЈЈ записано је да су присуствовали и зет КК и сестричина ЕЕ, да се повео разговор о бизнису и да га је сестра ИИ замолила да ако може да помогне, а да је 33 рекао да ће размислити и ако прихвати биће задовољан са скромним износом од предлога зета КК да му припадне 60 % добити као и да ово није ни позајмица ни помоћ већ улог у бизнис. Даље су у свесци са белешкама наведени износи који су уложени у темељ и објекат као и износ који за зидање куће представља поклон ЕЕ и КК за срећу и кућу и породицу као и да је учинио позајмицу туженој ЖЖ 3.000 евра а ЕЕ од 2.000 евра. Супруг тужене ЕЕ - ЈЈ је отворио продавницу у ... 1992. године из сопствених средстава при чему му је мајка помогла са мањим износом а износ од 2.000 евра које је покојни 33 дао туженој ЕЕ не представља зајам будући да није било договорено враћање. Сестра ИИ је до своје смрти 1994. године радила у „Соко Штарку“ и није отвараала продавницу нити се тим поводом било шта договарала са братом 33.

На основу овако утврђених чињеница нижестепени судови су закључили да је између покојног 33 и сестре ИИ, правне претходнице тужених само вођен разговор о улагању 33 у отварање продавнице у ... и започињања заједничког пословања и да из изведених доказа не произилази да је уговор о заједничком улагању заиста и закључен те да 2.000 евра не представља позајмицу ЕЕ ћерки сестре ИИ због чега су правилно одбили тужбени захтев тужилаца да се утврди да заоставштину покојног 33 сачињава

новац који је уложио у покретање делатности тужене ЕЕ његове сестричине код отварања самосталне трговинске радње у ... нити је пак позајмљивао новац сестричини ЕЕ овде туженој да би такво потраживање сачињавало његову заоставштину.

По оцени Врховног суда правилно је на утврђено чињенично стање примењено материјално право када је тужбени захтев правноснажно одбијен као неоснован.

Наиме, покојни ЗЗ је 1990. године водио разговор са својом сестром ИИ, мајком тужених у погледу евентуалног учешћа у покретању послова, како су навели бизниса али на околност да је то и учињено тужиоци осим забелешка самог ЗЗ у својој свесци нису изнели релевантне доказе да тражена сума представља заоставштину. Стога је правилан закључак нижестепених судова да тражени новац не представља заоставштину покојног ЗЗ у смислу члана 1. Закона о наслеђивању.

У ревизији се оспорава оцена доказа (искази странака и сведока и забелешке) што је недозвољено јер се тиме указује на погрешно утврђено чињенично стање. У ревизији се расправљају правна а не чињенична питања па предмет оцене ревизијског суда нису били истакнути наводи јер се ревизија не може изјавити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Из свега изнетог Врховни суд је на основу члана 414. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Ревизија тужилаца изјављена у делу којим је одбијен тужбени захтев према туженој ЖЖ је недозвољена, с обзиром да је одредбом члана 403. став 3. ЗПП ревизија дозвољена само ако вредност побијеног дела прелази 40.000 евра у динарској противвредности. Како захтев према овој туженој не прелази износ од 40.000 евра, а не ради се о јединственим супарничарима већ се вредност предмета спора одређује према свакој од тужених посебно сходно члану 31. ЗПП, то је ревизија према туженој ЖЖ недозвољена, због чега је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**